

VI. Lênin đấu tranh bảo vệ chủ nghĩa Mác và giá trị đối với cuộc đấu tranh bảo vệ nền tảng tư tưởng của Đảng Cộng sản Việt Nam hiện nay

TS. NGUYỄN THỊ TÙNG

Trường Chính trị tỉnh Nghệ An; Email: tungnguyenthinasp@gmail.com

Nhận ngày 15 tháng 1 năm 2023; chấp nhận đăng tháng 4 năm 2023.

Tóm tắt: Trước tình hình các thế lực thù địch tập trung xuyên tạc, phủ nhận chủ nghĩa Mác, V.I. Lênin sớm đặt ra nhiệm vụ phải bảo vệ chủ nghĩa Mác, đấu tranh, phản bác các quan điểm sai trái. Bài viết phân tích sự đấu tranh, bảo vệ chủ nghĩa Mác của V.I. Lênin ở ba vấn đề chính: (i) học thuyết hình thái kinh tế - xã hội, (ii) quan hệ giữa tồn tại xã hội với ý thức xã hội và (iii) vấn đề nhà nước và chuyên chính vô sản; từ đó rút ra ý nghĩa đối với việc tăng cường bảo vệ nền tảng tư tưởng của Đảng, đấu tranh, phản bác các quan điểm sai trái, thù địch trong tình hình mới ở Việt Nam hiện nay.

Từ khóa: chủ nghĩa Mác; V.I. Lênin; quan điểm sai trái, thù địch; chủ nghĩa duy vật lịch sử.

Abstract: Faced with the situation that hostile forces distorted and denied Marxism, V.I. Lenin set the task of defending Marxism, fighting and refuting wrong views. The article analyzes his struggle and defense of Marxism in terms of three main issues: (i) theory of socio-economic morphology (ii) relationship between social existence and social consciousness and (iii) state and the dictatorship of the proletariat. Thereby, it points out the importance of strengthening the protection of the Party's ideological foundation, fighting and refuting wrong and hostile views in the new situation in Vietnam today.

Keywords: Marxism; V.I. Lenin; false, hostile views; historical materialism.

1. Những năm 40 của thế kỷ 19 được đánh dấu bằng cuộc cách mạng vĩ đại trong lịch sử tư tưởng của nhân loại, đó là sự ra đời và phát triển của chủ nghĩa Mác, của quan điểm duy vật lịch sử. Với sự xuất hiện của quan điểm duy vật lịch sử, chủ nghĩa xã hội từ không tưởng đã trở thành khoa học. Ph.Ăngghen có viết rằng: "Hai phát hiện vĩ đại ấy - quan niệm duy vật lịch sử và việc bóc trần bí mật của nền sản xuất tư bản chủ nghĩa nhờ giá trị thặng dư - là công lao của Mác. Nhờ hai phát hiện ấy, chủ nghĩa xã hội đã trở thành một khoa học"⁽¹⁾. V.I. Lênin coi "Chủ nghĩa duy vật lịch sử của Mác là thành tựu vĩ đại nhất của tư tưởng khoa học"⁽²⁾.

Ngay từ khi mới ra đời, chủ nghĩa Mác nói chung, quan điểm duy vật lịch sử nói riêng đã chứng tỏ sức sống mãnh liệt của mình và thực sự trở thành vũ khí tinh thần của giai cấp vô sản trong cuộc đấu tranh để tự giải phóng mình và giải phóng nhân loại thoát khỏi mọi áp bức, bất công, đem lại ấm no, tự do, hạnh phúc cho nhân dân lao động.

Đứng trước sự lớn mạnh và ảnh hưởng ngày càng

sâu rộng của chủ nghĩa Mác trong đời sống xã hội, kẻ thù của chủ nghĩa Mác, trước hết là những nhà mác-xít giả danh, "những tên xã hội - sô vanh" (cách gọi của V.I. Lênin) hay các nhà triết học duy tâm chủ nghĩa đã bằng cách này hay cách khác xuyên tạc, phủ nhận chủ nghĩa Mác, phủ nhận quan điểm duy vật lịch sử. "Trước tình hình việc xuyên tạc chủ nghĩa Mác trở thành một điều phổ biến chưa từng thấy"⁽³⁾, V.I. Lênin đặt ra nhiệm vụ phải đấu tranh, phản bác các quan điểm sai trái, thù địch, bảo vệ chủ nghĩa Mác, bảo vệ quan điểm duy vật lịch sử. Sự phê phán đó của V.I. Lênin là khá toàn diện bao hàm ba bộ phận cấu thành của chủ nghĩa Mác, trong bài viết này chúng tôi tập trung phân tích một số vấn đề chính sau đây:

Một là, phản bác các quan điểm sai trái về học thuyết hình thái kinh tế - xã hội và quan điểm duy vật lịch sử.

Một trong những mục tiêu tấn công mà chủ nghĩa vô chính phủ, bọn cơ hội chủ nghĩa, đặc biệt là phái dân túy - tự do chủ nghĩa hướng đến là "học thuyết hình thái kinh

tế - xã hội - nền tảng của quan điểm duy vật lịch sử và là một trong những cơ sở lý luận của CNXH khoa học.

Trong khi C.Mác coi sự phát triển của những hình thái kinh tế - xã hội là một quá trình lịch sử-tự nhiên⁽⁴⁾ - tức là một quá trình hoàn toàn khách quan, không lệ thuộc, không phụ thuộc vào ý muốn chủ quan của con người và sự phát triển ấy được diễn ra trong không gian, thời gian nhất định thì Mikhailốpski (1842 - 1904) - nhà lý luận của phái dân túy - tự do và là nhà triết học thực chứng chủ nghĩa lại phủ nhận điều này. Theo Mikhailốpski và những nhà kinh tế học và nhà xã hội học cũ thì khái niệm hình thái kinh tế - xã hội là hoàn toàn thừa⁽⁵⁾, là không cần thiết đối với nghiên cứu khoa học.

Để phủ nhận quan điểm duy vật lịch sử, phủ nhận học thuyết hình thái kinh tế - xã hội của C.Mác, Mikhailốpski đặt ra câu hỏi mang tính chất mỉa mai rằng: "Mác đã trình bày quan điểm duy vật lịch sử của mình trong tác phẩm nào nhỉ?"⁽⁶⁾. Việc làm này của Mikhailốpski là nhằm phủ nhận thành tựu triết học mới (từ dùng của C.Mác nói về quan điểm duy vật lịch sử); phủ nhận quy luật vận động và phát triển cơ bản của xã hội loài người, phủ nhận sự phát triển của các hình thái kinh tế - xã hội từ thấp đến cao trong tiến trình lịch sử.

Theo Mikhailốpski, nếu so sánh C.Mác với Đácuy-n như người ta vẫn thường làm là không công bằng, thậm chí là "khập khễnh". Ở đây Mikhailốpski ngụ ý chỉ trích câu nói của Ph.Ăngghen trong "Lễ an táng C.Mác" rằng: "Giống như Đácuy-n đã tìm ra quy luật phát triển của thế giới hữu cơ, Mác đã tìm ra quy luật phát triển của lịch sử loài người. Ph.Ăngghen cho rằng đây là quy luật đơn giản và hiển nhiên" mà mọi người đều có thể hiểu được.

Nhà lý luận của phái dân túy - tự do cho rằng, toàn bộ tác phẩm của Đácuy-n "là một số tư tưởng có tính chất khái quát, gắn liền hết sức chặt chẽ với nhau và tổng kết cả một đồng những tài liệu cụ thể to như núi Mông - Blăng"⁽⁷⁾. Trong khi đó, "Mác không có một tác phẩm như thế, mà trong toàn bộ sách báo mác - xít, tuy rất nhiều và rất phổ biến, cũng không có một tác phẩm như thế"⁽⁸⁾. Mikhailốpski còn nói rằng, ngay cả trong bộ *Tư bản*, Mác chẳng mang lại một cái gì mới, một quan niệm "hoàn toàn mới" cho bản thân khoa học...

Phê phán Mikhailốpski phủ nhận quan điểm duy vật lịch sử và học thuyết hình thái kinh tế - xã hội, V.I.Lênin cho rằng, ông ta chỉ quan tâm đến một xã hội thỏa mãn bản tính con người⁽⁹⁾ mà "không hề quan tâm đến những

hình thái xã hội nào khác"⁽¹⁰⁾ và "theo quan điểm của nhà xã hội học đó thì không sao có thể nói đến việc coi sự phát triển của xã hội là một quá trình lịch sử - tự nhiên được"⁽¹¹⁾. Điều này chứng tỏ Mikhailốpski không hiểu gì về quy luật quan hệ sản xuất phù hợp với trình độ phát triển của lực lượng sản xuất; quy luật tồn tại xã hội quyết định ý thức xã hội; quy luật đấu tranh giai cấp trong xã hội có đối kháng giai cấp... là những quy luật chi phối sự vận động, phát triển đó. Chính vì vậy "Những lời nói ấy của một trong những tác giả của phương pháp chủ quan, tức là ông Mikhailốpski" đều là không bình thường mà phải đem thù tiêu đi"⁽¹²⁾.

Để bảo vệ chủ nghĩa Mác, đấu tranh phản bác quan điểm sai trái và ý đồ thâm độc của Mikhailốpski và đồng bọn, V.I.Lênin đã phân tích cơ sở khoa học, cơ sở lý luận, cơ sở thực tiễn của quá trình xây dựng học thuyết hình thái kinh tế - xã hội của C.Mác. "Vậy Mác đã xây dựng tư tưởng cơ bản đó bằng cách nào? Bằng cách trong các lĩnh vực khác nhau của đời sống xã hội, ông đã làm nổi bật riêng lĩnh vực kinh tế, bằng cách là trong tất cả mọi quan hệ xã hội ông đã làm nổi bật riêng *những quan hệ sản xuất*, coi đó là những quan hệ cơ bản ban đầu và quyết định tất cả mọi quan hệ khác"⁽¹³⁾.

Không dừng lại ở đó, V.I.Lênin đi sâu phân tích và chỉ ra rằng, mặc dù "Mác chỉ dùng *độc* có những quan hệ sản xuất để *giải thích* cơ cấu và sự phát triển của một hình thái xã hội nhất định, song ở mọi nơi và mọi lúc, ông đều phân tích những kiến trúc thượng tầng tương ứng với những quan hệ sản xuất ấy, và đã thêm thịt, thêm da cho cái sườn đó"⁽¹⁴⁾. Nghĩa là, C.Mác đã xem hình thái kinh tế - xã hội là kiểu tổ chức xã hội bao gồm cơ sở hạ tầng và kiến trúc thượng tầng tương ứng với cơ sở hạ tầng đó. Điều này hoàn toàn khác với quan điểm duy tâm của Mikhailốpski và đồng bọn.

Bằng những lập luận khoa học hết sức chặt chẽ, đầy sức thuyết phục, V.I.Lênin đi đến kết luận: Bây giờ thì ta dễ thấy rằng so sánh Mác với Đácuy-n là hoàn toàn đúng, chứ không phải là một sự so sánh khập khễnh. Tiếp đó V.I.Lênin dẫn lời của chính Mikhailốpski để phản bác lại ông ta, rằng: bộ *Tư bản* không phải là cái gì khác mà chính là "một số tư tưởng có tính chất khái quát, gắn liền hết sức chặt chẽ với nhau và tổng kết cả một đồng những tài liệu cụ thể to như núi Môngblăng"⁽¹⁵⁾.

Hai là, phản bác các quan điểm sai trái về quan hệ giữa tồn tại xã hội với ý thức xã hội - nguyên lý nền tảng của quan điểm duy vật lịch sử.

Đứng trên quan điểm duy tâm về lịch sử, Bôđanốp (1873 - 1928) - người từng là Ủy viên ban biên tập một

số tờ báo thuộc cơ quan ngôn luận bên sê vích như: [Tiền lên, [Người vô sản, [Đời sống mới... nhưng đã bị khai trừ khỏi Đảng bên sê vích năm 1909) - tuyên bố rằng: [Trong cuộc đấu tranh để sống còn, con người, chỉ có nhờ vào ý thức, mới có thể liên hợp lại với nhau được: không có ý thức thì không có đời sống xã hội [] *Tồn tại xã hội và ý thức xã hội, căn cứ theo nghĩa chính xác của các từ ngữ ấy, là đồng nhất*^[16]. Vậy là ở đây, Bôđanốp - như V.I.Lênin nói - đã [sửa chữa và phát triển Mác một cách khó nhận thấy được, [theo tinh thần của những nguyên lý cơ bản của Mác, là một sự xuyên tạc hiển nhiên những cơ sở duy vật ấy, theo tinh thần của chủ nghĩa duy tâm^[17].

Như vậy, Bôđanốp đã đứng trên quan điểm duy tâm để [sửa chữa Mác. Việc ông ta cho rằng: không có ý thức thì không có đời sống xã hội; tồn tại xã hội và ý thức xã hội, căn cứ theo nghĩa chính xác của các từ ngữ ấy, là đồng nhất... là hoàn toàn trái với quan điểm duy vật lịch sử của C.Mác.

Phê phán quan điểm sai lầm về tính [đồng nhất giữa tồn tại xã hội với ý thức xã hội của Bôđanốp, V.I.Lênin cho rằng: Tồn tại xã hội và ý thức xã hội không phải là đồng nhất. Con người, khi liên hệ với nhau, đều xử sự với tư cách là những sinh vật có ý thức, nhưng hoàn toàn không thể do đó mà kết luận rằng ý thức xã hội là đồng nhất với tồn tại xã hội^[18]. V.I.Lênin nhấn mạnh: Ý thức xã hội phản ánh tồn tại xã hội, đó là học thuyết của Mác. Hình ảnh có thể phản ánh vật thể một cách gần đúng, nhưng ở đây mà nói về sự đồng nhất thì vô lý. Nói chung, ý thức phản ánh tồn tại, đó là một nguyên lý chung của toàn bộ chủ nghĩa duy vật, và không thể không nhìn thấy mối liên hệ trực tiếp và mật thiết giữa nguyên lý ấy với nguyên lý của chủ nghĩa duy vật lịch sử cho rằng ý thức xã hội phản ánh tồn tại xã hội^[19]. Với sự phê phán này, V.I.Lênin tiếp tục khẳng định và làm sáng tỏ hơn thực chất cách mạng và khoa học của chủ nghĩa Mác nói chung, triết học Mác nói riêng.

Cùng quan điểm với Bôđanốp, Subéc Dônđon (1852 - 1935) nhà duy tâm về nhận thức luận, đại biểu của cái gọi là [triết học nội tại đã tìm mọi cách bác bỏ chủ nghĩa duy vật lịch sử của Mác, đã đồng nhất tồn tại xã hội với ý thức xã hội. Subéc Dônđon cho rằng: [Đối với người quan sát thì bất cứ quá trình vật chất nào của sản xuất bao giờ cũng là một hiện tượng của ý thức. Về phương diện nhận thức luận thì không phải quá trình bên ngoài của sản xuất, mà chính chủ thể hay những chủ thể là cái có trước (prius); nói một cách khác là quá trình thuần túy vật chất của sản xuất cũng không làm cho

(chúng ta) thoát ra ngoài những quan hệ phổ biến của ý thức được^[20].

Sau khi phê phán tính chất duy tâm chủ nghĩa về lịch sử, về đời sống xã hội của Bôđanốp, của Subéc Dônđon và đồng bọn, V.I.Lênin khẳng định: [cái lý luận về tính đồng nhất giữa tồn tại xã hội và ý thức xã hội đó là một điều vô lý hoàn toàn, một lý luận hoàn toàn phản động. Nếu có ai đem điều hòa lý luận đó với chủ nghĩa Mác, với hành vi mác - xít thì chúng tôi buộc phải công nhận rằng những người đó tốt hơn lý luận của họ; nhưng chúng tôi không thể dung thứ những sự xuyên tạc trắng trợn về mặt lý luận đối với chủ nghĩa Mác^[21].

Từ khẳng định trên, V.I.Lênin kết luận: [Chủ nghĩa duy vật lịch sử thừa nhận rằng tồn tại xã hội không phụ thuộc vào ý thức xã hội của loài người ý thức chỉ là phản ánh của tồn tại, nhiều lắm thì cũng chỉ là một phản ánh gần đúng (ấn khóp, chính xác một cách lý tưởng). Trong cái triết học ấy của chủ nghĩa Mác, đúc bằng một khối thép duy nhất, người ta không thể vứt bỏ một tiền đề cơ bản nào, một phần chủ yếu nào, mà không xa rời chân lý khách quan, không rơi vào sự dối trá của giai cấp tư sản phản động^[22].

Sự phê phán của V.I.Lênin đối với Bôđanốp, với Su - béc - Dôn - đon một lần nữa khẳng định tính duy vật triệt để của chủ nghĩa Mác; khẳng định chân lý khách quan về sự quyết định của tồn tại xã hội đối với ý thức xã hội.

Bà la, phê phán các quan điểm sai trái về vấn đề nhà nước và chuyên chính vô sản.

Trong nhiều tác phẩm, đặc biệt là *Tuyên ngôn của Đảng Cộng sản* (1847 - 1848), *Mác gửi I-ô-xíp Vây-đơ mai-ơ ở Niu-ooc* (5/3/1852), *Phê phán cương lĩnh Gô-ta* (1875), *Chống Duy-rinh* (1876 - 1878), *Nguồn gốc của gia đình, của chế độ tư hữu và của nhà nước* (1884) hay *Lời nói đầu viết cho tác phẩm của C.Mác [Nội chiến ở pháp* (1890 - 1891)... C.Mác và Ph.Ăngghen đã trực tiếp bàn đến vấn đề nhà nước và chuyên chính vô sản.

Ngay từ khi một số tác phẩm của C.Mác và Ph.Ăngghen bàn đến vấn đề nhà nước và chuyên chính vô sản xuất hiện, các thế lực thù địch với chủ nghĩa Mác - nhất là những [người phi-li-xtanh dân chủ - xã hội khi nghe nói đến những từ chuyên chính vô sản, đã đâm ra hoảng sợ chí chết^[23]. Do đó, họ đã hàng trăm, hàng nghìn lần xuyên tạc quan điểm của C.Mác và Ph.Ăngghen về vấn đề này. Đứng trước thực tế đó V.I.Lênin đặt ra nhiệm vụ [phải khôi phục học thuyết chân chính của Mác về nhà nước^[24].

Là một trong những người sáng lập ra chủ nghĩa vô chính phủ, Prud'homme (1809 - 1865) đã phủ nhận sự tồn tại khách quan của nhà nước, của đấu tranh giai cấp. Prud'homme cho rằng: "Cuộc bãi công của công nhân là *phi pháp*" nếu những công nhân dự định dựa vào những liên minh để cưỡng bức sự độc quyền thì đó là điều mà xã hội không thể cho phép được⁽²⁵⁾. Điều này đã đi ngược lại với quan điểm của C.Mác và Ph.Ăngghen khi các ông nói về nguyên nhân của đấu tranh giai cấp, về nguồn gốc ra đời của nhà nước.

Ph.Ăngghen cho rằng: nhà nước không phải là một quyền lực từ bên ngoài áp đặt vào xã hội. Nhà nước là sản phẩm của một xã hội đã phát triển tới một giai đoạn nhất định mà ở đó mâu thuẫn giai cấp ngày càng trở nên sâu sắc, không thể điều hòa được. Để giải quyết mâu thuẫn đó; để cho những giai cấp có quyền lợi kinh tế mâu thuẫn với nhau không đi đến chỗ tiêu diệt lẫn nhau và tiêu diệt luôn cả xã hội trong một cuộc đấu tranh vô ích, thì cần phải có một lực lượng cần thiết, một lực lượng rõ ràng là đứng trên xã hội, có nhiệm vụ làm dịu bớt sự xung đột giữa các giai cấp và giữ cho sự xung đột đó nằm trong vòng trật tự có thể kiểm soát được. "Và lực lượng đó, nảy sinh ra từ xã hội, nhưng lại đứng trên xã hội và ngày càng tách rời khỏi xã hội, chính là nhà nước"⁽²⁶⁾.

Bảo vệ quan điểm của C.Mác và Ph.Ăngghen về sự xuất hiện của nhà nước, V.I.Lênin nhấn mạnh: "Nhà nước là sản phẩm và biểu hiện của những mâu thuẫn giai cấp *không thể điều hòa được*. Bất cứ ở đâu, hễ lúc nào và chừng nào mà, về mặt khách quan, những mâu thuẫn giai cấp *không thể* điều hòa được, thì nhà nước xuất hiện"⁽²⁷⁾. Khẳng định này của V.I.Lênin đã bác bỏ hoàn toàn quan điểm sai trái của chủ nghĩa duy tâm về nguồn gốc ra đời của nhà nước.

Xét về bản chất, C.Mác và Ph.Ăngghen cho rằng: "nhà nước chẳng qua chỉ là một bộ máy của một giai cấp này dùng để trấn áp một giai cấp khác, điều đó, trong chế độ cộng hòa dân chủ cũng hoàn toàn giống như trong chế độ quân chủ"⁽²⁸⁾. Trong khi đó, "bọn chính luận tiểu thị dân và bọn phi lixtan" cho rằng nhà nước là "một cơ quan *điều hòa* giai cấp"⁽²⁹⁾. Đây là sự khác biệt, khác nhau về chất giữa chủ nghĩa Mác với bọn chính luận tiểu thị dân và bọn philixtan trong quan niệm về bản chất nhà nước.

Để bảo vệ quan điểm của C.Mác và Ph.Ăngghen, phê phán quan điểm sai trái, thù địch về bản chất giai cấp của nhà nước, V.I.Lênin khẳng định: "nhà nước là một cơ quan *thống trị* giai cấp, là một cơ quan *áp bức*

của một giai cấp này đối với một giai cấp khác; đó là sự kiến lập một "trật tự", trật tự này hợp pháp hóa và củng cố sự áp bức kia bằng cách làm dịu xung đột giai cấp"⁽³⁰⁾.

Trong lý luận của chủ nghĩa Mác về vấn đề nhà nước, tư tưởng chuyên chính vô sản đóng vai trò đặc biệt quan trọng. V.I.Lênin coi tư tưởng "chuyên chính vô sản" là "một trong những tư tưởng đặc sắc nhất và trọng yếu nhất của chủ nghĩa Mác về vấn đề nhà nước"⁽³¹⁾. Vậy mà Prud'homme và bọn cơ hội chủ nghĩa đã "thẳng thừng không thừa nhận *chuyên chính vô sản*, còn cương lĩnh chính thức của Cauxky thì không thừa nhận *một cách gián tiếp*, họ lờ đi không nói đến chuyên chính vô sản trong công tác tuyên truyền hàng ngày, và *dùng* sự phản bội của phái Cônbo và phe lũ"⁽³²⁾.

Để bảo vệ sự trong sáng của chủ nghĩa Mác, đấu tranh, phản bác các quan điểm sai trái của Prud'homme và các phân tử cơ hội chủ nghĩa, V.I.Lênin khẳng định rằng: "Chỉ những người đã hiểu rằng chuyên chính của một giai cấp là tất yếu không những cho mọi xã hội có giai cấp nói chung, không những cho giai cấp vô sản sau khi đã lật đổ giai cấp tư sản, mà còn cho cả suốt thời kỳ lịch sử từ chế độ tư bản chủ nghĩa đến "xã hội không có giai cấp", đến chế độ cộng sản chủ nghĩa, chỉ những người đó mới thấm nhuần được thực chất của học thuyết của Mác về nhà nước"⁽³³⁾.

Cuộc đấu tranh, phản bác các quan điểm sai trái, thù địch với chủ nghĩa Mác do V.I.Lênin tiến hành diễn ra một cách khá toàn diện. Trong đó học thuyết hình thái kinh tế - xã hội; tính quyết định của tồn tại xã hội đối với ý thức xã hội; sự tồn tại khách quan của nhà nước trong xã hội có giai cấp cũng như việc thừa nhận chuyên chính vô sản trong thời kỳ quá độ lên chủ nghĩa xã hội là những nội dung hết sức cơ bản của cuộc đấu tranh này.

2. Hiện nay, các thế lực thù địch đang tìm mọi cách chống phá Đảng, Nhà nước và sự nghiệp cách mạng của nhân dân ta. Đặc biệt, chúng tập trung gia tăng các hoạt động phá hoại nền tảng tư tưởng của Đảng.

Trước tình hình đó, "Tăng cường bảo vệ nền tảng tư tưởng của Đảng, kiên quyết và thường xuyên đấu tranh phản bác các quan điểm sai trái, thù địch, cơ hội chính trị; đấu tranh, ngăn chặn, đẩy lùi sự suy thoái về tư tưởng chính trị, đạo đức, lối sống, những biểu hiện "tự diễn biến", "tự chuyển hóa" trong nội bộ"⁽³⁴⁾ trở thành nhiệm vụ cấp thiết và quan trọng hơn bao giờ hết. Để thực hiện nhiệm vụ này một cách hiệu quả chúng ta cần phải:

Thứ nhất, kiên quyết đấu tranh phản bác các quan điểm sai trái, thù địch với CNXH và con đường đi lên CNXH ở Việt Nam.

Lý luận và thực tiễn đã chứng minh rằng, Việt Nam kiên định con đường đi lên CNXH là phù hợp với quy luật vận động và phát triển khách quan của xã hội loài người, phù hợp với [quá trình lịch sử - tự nhiên] (C.Mác), phù hợp với xu thế phát triển của thời đại. Đó cũng là con đường đúng đắn mà Đảng, Chủ tịch Hồ Chí Minh và nhân dân Việt Nam đã lựa chọn.

Với đường lối đối ngoại độc lập, tự chủ, hoà bình, hữu nghị, hợp tác và phát triển, đa dạng hoá, đa phương hoá quan hệ đối ngoại Việt Nam hiện có quan hệ ngoại giao với 189/193 quốc gia thành viên Liên hợp quốc; có quan hệ thương mại với trên 220 đối tác, tham gia vào nhiều tổ chức, cơ chế hợp tác kinh tế - phát triển hàng đầu như: Tổ chức Thương mại thế giới (WTO), Ngân hàng Thế giới (WB), Quỹ Tiền tệ quốc tế (IMF), Diễn đàn hợp tác Kinh tế châu Á - Thái Bình Dương (APEC)...⁽³⁵⁾. Tại Đại hội XIII, Đảng ta đã khẳng định [Đất nước ta chưa bao giờ có được cơ đồ, tiềm lực, vị thế và uy tín quốc tế như ngày nay]⁽³⁶⁾. Những thành tựu to lớn, có ý nghĩa lịch sử đó một lần nữa khẳng định tính đúng đắn của con đường đi lên CNXH của Việt Nam.

Thứ hai, đẩy mạnh việc xây dựng và hoàn thiện Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa Việt Nam.

Sự tồn tại của nhà nước vô sản trong thời kỳ quá độ lên CNXH là một tất yếu. Điều này đã được C.Mác, Ph.Ăngghen và V.I.Lênin khẳng định trong nhiều tác phẩm cũng như được thực tiễn kiểm nghiệm.

Về bản chất, Nhà nước pháp quyền XHCN Việt Nam là nhà nước của nhân dân, do nhân dân và vì nhân dân, do Đảng Cộng sản Việt Nam lãnh đạo. Tất cả quyền lực nhà nước thuộc về nhân dân, [bảo đảm quyền lực nhà nước là thống nhất, có sự phân công rành mạch, phối hợp chặt chẽ và tăng cường kiểm soát quyền lực nhà nước]⁽³⁷⁾ giữa các cơ quan nhà nước trong việc thực hiện các quyền lập pháp, hành pháp và tư pháp. Mọi mưu toan đòi [đa nguyên], [đa đảng]; đòi [phân chia quyền lực], thực hiện cơ chế [tam quyền phân lập] của các thể lực thù địch, các phần tử bất mãn chính trị đưa ra là không có cơ sở lý luận và thực tiễn.

Thứ ba, xây dựng xã hội Việt Nam phát triển toàn diện, từ cơ sở hạ tầng đến kiến trúc thượng tầng.

Một trong những [mục tiêu] tấn công của Bộđanốp, của chủ nghĩa duy tâm về xã hội là quan hệ giữa tồn tại xã hội với ý thức xã hội, giữa đời sống vật chất với đời sống tinh thần. Hành động [xuyên tạc] hiển nhiên những cơ sở *duy vật*... theo tinh thần của *chủ nghĩa duy tâm* của Bộđanốp và những người theo quan điểm duy tâm về xã hội đã bị V.I.Lênin phê phán.

Để xây dựng và phát triển đất nước giàu mạnh, bền vững cả về cơ sở hạ tầng và kiến trúc thượng tầng, cả về đời sống vật chất và đời sống tinh thần của nhân dân, Đảng ta chủ trương kết hợp chặt chẽ giữa đổi mới kinh tế với đổi mới chính trị, văn hóa, xã hội; [gắn kết chặt chẽ và triển khai đồng bộ các nhiệm vụ, trong đó phát triển kinh tế - xã hội là trung tâm; xây dựng Đảng là then chốt; phát triển văn hóa là nền tảng tinh thần⁽³⁸⁾ của xã hội.

Hơn 100 năm đã trôi qua, thế giới đã có nhiều thay đổi, những cuộc đấu tranh của V.I.Lênin chống lại các quan điểm sai trái, thù địch với chủ nghĩa Mác vẫn giữ nguyên giá trị thời đại của nó.

Hiện nay, các thế lực thù địch đang lợi dụng sự phát triển của mạng Internet, các mạng xã hội toàn cầu để chống phá Đảng, chống phá Nhà nước, chống phá sự nghiệp cách mạng và công cuộc đổi mới của nhân dân Việt Nam. Vì vậy, tăng cường bảo vệ nền tảng tư tưởng của Đảng, đấu tranh, phản bác các quan điểm sai trái, thù địch là nhiệm vụ hết sức quan trọng của toàn Đảng, toàn quân, toàn dân ./.

(1) C.Mác và Ph.Ăngghen (1995), *Toàn tập*, Nxb. Chính trị quốc gia, H., T.20, tr.45.

(2) V.I.Lênin (2005), *Toàn tập*, Nxb. Chính trị quốc gia, H., T.23 tr.53.

(3), (24), (27), (29), (30), (31), (32), (33) V.I.Lênin (2005), *Toàn tập*, Nxb. Chính trị quốc gia, H., T.33, tr.8, 8, 9, 10, 10, 30, 209, 43 -44.

(4), (5), (6), (7), (8), (9), (10), (11), (12), (13), (14), (15) V.I.Lênin (2005), *Toàn tập*, Nxb. Chính trị quốc gia, H., T.1, tr.157, 158, 154, 154, 154, 158-159, 159, 159, 158, 154, 164-165, 165.

(16), (17), (18), (19), (20), (21), (22) V.I.Lênin (2005): *Toàn tập*, T.18, Nxb. Chính trị quốc gia, H., tr.399, 400-401, 400, 400, 401, 402, 404.

(23), (28) C.Mác và Ph.Ăngghen (1995): *Toàn tập*, T.22, Nxb. Chính trị quốc gia, H., tr.291, 290 - 291.

(25) C.Mác và Ph.Ăngghen (1995), *Toàn tập*, Nxb. Chính trị quốc gia, H., T.4, tr.252.

(26) C.Mác và Ph.Ăngghen (1995), *Toàn tập*, Nxb. Chính trị quốc gia, H., T.21, tr.252 - 253.

(34), (36), (38) Đảng Cộng sản Việt Nam (2021), *Văn kiện Đại hội Đại biểu toàn quốc lần thứ XIII*, Nxb. Chính trị quốc gia, H., T.1, tr.183, 104, 110.

(35) <https://baochinhphu.vn/xay-dung-nen-ngoai-giao-toan-dien-hien-dai-102305458.htm>.

(37) Đảng Cộng sản Việt Nam (2021), *Văn kiện Đại hội Đại biểu toàn quốc lần thứ XIII*, Nxb. Chính trị quốc gia, H., T.1, tr.175.